

KITKA (1) *sb f*

G pl kitek.

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn brak, Linde XVII w.

Dem. od „kita” w nie zaświadczonej u nas znaczeniu ‘pęk czegoś puszystego, nastrzępionego’: W glinę pofzyway gárdliną álbo trzcíną: á nie maľzli trzciny/ tárgáną łomą kitek náwiázawfzy GostGosp 96.

KW